

Scenariusz zajęć edukacyjnych

Grupa wiekowa : przedszkole i edukacja wczesnoszkolna

Czas trwania : godzina lekcyjna, 60 minut

Temat zajęć : Nie boję się ciemności

Cele zajęć :

- *minimalizowanie lęku agenta przed ciemnością
- *wyrażanie własnych uczuć
- *aktywne słuchanie wiersza terapeutycznego
- *relaksacja
- *rozwijanie logicznego myślenia
- *doskonalenie zdolności plastycznych
- *rozwijanie skupienia uwagi
- *rozdzielanie stron i kierunków

Forma :

- *indywidualna
- *grupowa

Metody :

- *pogadanka
- *składanie puzzle
- *czytanie wierszyka terapeutycznego
- *praca plastyczna

Środki dydaktyczne:

- wiersz S. Topczewskiego „Duszki z poduszki”
- trzy duże słoneczka z buźkami: uśmiechnięte, smutne, bez wyrazu
- porożcinane obrazki z postaciami z wierszyka i takie same w całości
- koperty
- poszewka
- kartki, kredki, pastele

Przebieg zajęć:

1. Prowadząca siedzi wspólnie z agentami w kole, najlepiej na dywanie – żebyśmy byli na równi z agentami.

Przywitanie – piosenka „Wszyscy są, witam Was”

2. Rozmowa kierowana na temat samopoczucia agentów. Pokazanie agentom trzech buziek- wesół, smutna, obojętna .

Prowadząca : Mam dzisiaj mam bardzo dobry humor, ponieważ mogę dzisiaj się z wami spotkać i pobawić – wskazywanie na buźkę uśmiechniętą. Teraz Wy mi powiedzcie jaki macie humor?

Kto ma dobry humor, tak jak ja?- agenci się zgłaszają, tak samo robimy z pozostałymi buźkami.

3. Wprowadzenie do tematu zajęć

Po rozluźniającej zabawie z buźkami prowadząca wprowadza agentów w wierszyk terapeutyczny „Duszki z poduszki”. Mówi agentom, że zanim będzie czytać wierszyk to ich zadaniem będzie w grupach ułożyć obrazki w całość, żeby się dowiedzieć kto jest bohaterem wiersza.

4. Prowadząca po podziale agentów na grupy daje każdej z nich kopertę. Agenci wyciągają części pociętego obrazka i układają w całość

Po złożeniu obrazków, każda grupa agentów mówi, co przedstawia ich rysunek. Pozostali agenci podchodzą do obrazków i oglądają je. Po przedstawieniu co się znajduje na obrazkach, prowadząca wyciąga takie same obrazki w całości i rozkłada na środku koła, w którym ponownie siadają agenci.

- **Agenci: Grupa I** – Na naszym obrazku znajduje się miś.

Grupa II – Na naszym obrazku znajduje się lalka.

Grupa III – Na naszym obrazku znajduje się myszka.

Grupa IV – Na naszym obrazku znajduje się kotek.

Grupa V – Na naszym obrazku znajduje się samochodzik.

5. Prowadząca : Teraz wszyscy usiadziemy w kółeczku. Na środku rozłożę takie same obrazki, ale w całości żeby nam się nie zepsuły. Myślę, że już możemy przeczytać wierszyk. Będzie to wierszyko „Duszku z poduszki”. Przyniosłam dzisiaj taką poszewkę. Zobaczcie.

Prowadząca pokazuje kolorową poszewkę od poduszki i kładzie ją przed sobą. (w trakcie czytania prowadząca wkłada do poduszki te postacie, które pojawiają się w tekście.)

6. Odczytanie wiersza „Duszki z poduszki” S.Topczewskiego

Gdy poszewkę zdjąć z poduszki
To się można bawić w duszki.
Poduszkowy taki duszek
Ma przewrotną bardzo duszę.
Bo na przykład, w tę poszewkę,
Może Misio głowę wetknąć?
By przez chwilę straszyć Lale,

Choć się go nie boją wcale!
Do poszewki skrycie może
Myszka wejść o każdej porze.
I gdy siedzieć będzie w środku,
Zacznie pisać w ucho Kotu.
I choć bardzo mała jest,
To się Kot przestraszy jej!
A jak w środku samochodzik,

Mrugać światłem zacznij srogim,
To powstanie taki duch
Co to straszy i za dwóch!
Jego się przestraszą wszyscy,
Którzy właśnie do Was przyszli!
Bo na prawdę duch to żart,
Wcale strachu nie jest wart!
Gdy coś buczy albo wyje,
Ktoś się za tym wszystkim kryje!
Więc się nie ma czego bać,
Tylko się wesoło śmiać !
Dzieci dzielą się wrażeniami po usłyszeniu wierszyka.

7. Rozmowa kierowana na temat wiersza :

- Czy podobał się Wam wierszyk?
- Co wam się najbardziej podobało?
- O czym był ten wierszyk ?

8. Zabawa ruchowa „Poduszkowy duszek”

Z grupy wybiera się dwie osoby. Warunkiem utworzenia pary musi być jedna z najlepszych koleżanek/kolegów. Pierwsza osoba jest przewodnikiem, a druga jest duchem (na głowie ma założoną podszewkę od poduszki, przez co nic nie widzi).

Reszta agentów

chwytają się za ręce tworząc ściany na szerokość jednej osoby.

Obowiązkiem przewodnika jest przeprowadzenie „niewidomego ducha” przez korytarz trzymając go za rękę i mówiąc: prosto, w prawo itd. Po dojściu do celu dzieci się zmieniają, a reszta znów tworzy korytarz o innym kształcie. Zabawę można utrudnić zakazując przewodnikowi dotykania ducha, a wydając mu jedynie polecenia kierunku drogi.

9. Po skończonej agencji siadają do stolików. Prowadząca rozdaje agentom po kartce i agenci rysują to, co im się najbardziej podobało w wierszu : postaci.

Po skończonych zajęciach plastycznych każdy pokazuje swoją pracę mówi dlaczego wybrał tą postać.

Zakończenie zajęć :

Prowadząca : Bardzo Wam dziękuję za udział w zajęciach. Teraz wiem, że już nikt z was się nie boi ani duchów, ani potworów w ciemności.

Scenariusz dla domu

Temat zajęć : Nie boję się ciemności

Cele zajęć :

- *minimalizowanie lęku agenta przed ciemnością
- *wyrażanie własnych uczuć
- *aktywne słuchanie wiersza terapeutycznego
- *relaksacja
- *rozwijanie logicznego myślenia
- *doskonalenie zdolności plastycznych
- *rozwijanie skupienia uwagi
- *rozdzielanie stron i kierunków

Forma :

- *indywidualna
- *grupowa

Metody :

- *pogadanka
- *składanie puzzle
- *czytanie wierszyka terapeutycznego
- *praca plastyczna

Środki dydaktyczne:

- wiersz S. Topczewskiego „Duszki z poduszki”
- trzy duże słoneczka z buźkami: uśmiechnięte, smutne, bez wyrazu,
- porożcinane obrazki z postaciami z wierszyka i takie same w całości,
- koperty
- poszewka
- kartki, kredki, pastele

Przebieg zajęć:

1.Rodzic/ rodzice siedzi wspólnie z agentem/ agentami w kole, najlepiej na dywanie – żebyśmy byli na równi z agentami.

Przywitanie – piosenka „Wszyscy są, witam Was”

2.Rozmowa kierowana na temat samopoczucia agenta/ agentów. Pokazanie agentowi/ agentom trzech buziek- wesoła, smutna, obojętna

Jeden z rodziców: Mam dzisiaj mam bardzo dobry humor, ponieważ mogę dzisiaj się z Wami spotkać i pobawić – wskazywanie na buźkę uśmiechniętą. Teraz Wy mi powiedzcie jaki macie humor?

Kto ma dobry humor, tak jak ja?- pozostali członkowie rodziny się zgłaszają, tak samo robimy z pozostałymi buźkami.

3. Wprowadzenie do tematu zajęć

Po rozluźniającej zabawie z buźkami rodzic wprowadza resztę rodziny w wierszyk terapeutyczny „Duszki z poduszki”. Mówi, że zanim będzie czytać wierszyk to ich zadaniem będzie włożyć obrazki w całość, żeby się dowiedzieć kto jest bohaterem wiersza.

4. Rodzic daje pozostałym członkom rodziny koperty. Wszyscy wyciągają części pociętego obrazka i układają w całość.

(w zależności od ilości osób, może sam agent składać wszystkie obrazki, a mogą inni członkowie rodziny)

Po złożeniu obrazków, każdy z domowników mówi, co przedstawia jego obrazek

Reszta rodziny je ogląda. Po przedstawieniu co się znajduje na obrazkach, rodzic wyciąga takie same obrazki w całości i rozkłada na środku koła, w którym ponownie wszyscy siadają.

5.Rodzic : Teraz wszyscy usiadzimy w kółeczku. Na środku rozłożę takie same obrazki, ale w całości żeby nam się nie zepsuły. Myślę, że już możemy przeczytać wierszyk. Będzie to wierszyko „Duszki z poduszki”. Przyniosłam dzisiaj taką poszewkę. Zobaczcie. Rodzic pokazuje kolorową poszewkę od poduszki i kładzie ją przed sobą. (w trakcie czytania rodzic wkłada do poduszki te postacie, które pojawiają się w tekście.)

6. Odczytanie wiersza „Duszki z poduszki” S.Topczewskiego

Gdy poszewkę zdjąć z poduszki
To się można bawić w duszki.
Poduszkowy taki duszek
Ma przewrotną bardzo duszę.
Bo na przykład, w tę poszewkę,
Może Misio głowę wetknie?
By przez chwilę straszyć Lale,

Choć się go nie boją wcale!
Do poszewki skrycie może
Myszka wejść o każdej porze.
I gdy siedzieć będzie w środku,
Zacznie pisać w ucho Kotu.
I choć bardzo mała jest,
To się Kot przestraszy jej!
A jak w środku samochodzik,
Mrugać światłem zacznie srogim,

To powstanie taki duch
Co to straszy i za dwóch!
Jego się przestraszą wszyscy,
Którzy właśnie do Was przyszli!
Bo na prawdę duch to żart,
Wcale strachu nie jest wart!
Gdy coś buczy albo wyje,
Ktoś się za tym wszystkim kryje!
Więc się nie ma czego bać,
Tylko się wesoło śmiać !
Dzieci dzielą się wrażeniami po usłyszeniu wierszyka.

7. Rozmowa kierowana na temat wiersza :

- Czy podobał się Wam wierszyk?
- Co wam się najbardziej podobało?
- O czym był ten wierszyk ?

8. Zabawa ruchowa „Poduszkowy duszek”

Z grupy wybiera się dwie osoby

Pierwsza osoba jest przewodnikiem, a druga jest duchem (na głowie ma założoną podszewkę od poduszki, przez co nic nie widzi).

Reszta domowników chwyta się za ręce tworząc ściany na szerokość jednej osoby.

Obowiązkiem przewodnika jest przeprowadzenie „niewidomego ducha” przez korytarz trzymając go za rękę i mówiąc: prosto, w prawo itd. Po dojściu do celu wszyscy członkowie rodziny się zmieniają, a reszta znów tworzy korytarz o innym kształcie. Zabawę można utrudnić zakazując przewodnikowi dotykania ducha, a wydając mu jedynie polecenia kierunku drogi.

9. Po skończonej zabawie wykonujemy pracę plastyczną – co mi się najbardziej podobało w wierszu : postaci.

Po skończonych zajęciach plastycznych każdy pokazuje swoją pracę mówi dlaczego wybrał tą postać.

Zakończenie zajęć :

Rodzic : Bardzo Wam dziękuje za udział we wspólnych ćwiczeniach i zabawach ! Teraz wiem, że już nikt z was się nie boi ani duchów, ani potworów w ciemności!

Źródło obrazków : Pinterest